

[Hlavná stránka](#) > [Formulár pre vyhľadávanie](#) > [Zoznam výsledkov vyhľadávania](#) > [Dokumenty](#)

Jazyk dokumentu : Slovenčina ▼ ECLI:EU:C:2019:641

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)
z 29. júla 2019 (*)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 4 a článok 7 ods. 1 písm. a) – Absolútny dôvod zamietnutia – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Kombinácia dvoch farieb ako takých – Neexistencia systematického usporiadania spájajúceho farby vopred určeným a ustáleným spôsobom“

Vo veci C-124/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 15. februára 2018, **Red Bull GmbH**, so sídlom vo Fuschl am See (Rakúsko), v zastúpení: A. Renck, Rechtsanwalt, a S. Petivlasova, abogada,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a D. Botis, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Marques, so sídlom v Leicesteri (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: R. Malinson, solicitor, a T. Müller, Rechtsanwalt,

Optimum Mark sp. z o.o., so sídlom vo Varšave (Poľsko), v zastúpení: R. Skubisz, J. Dudzik a M. Mazurek, adwokaci, a E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate,

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (desiata komora)

v zložení: predseda desiatej komory C. Lycourgos, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a M. Ilešič,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania a

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov, vydal tento

Rozsudok

Spoločnosť Red Bull GmbH sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 30. novembra 2017, Red Bull/EUIPO – Optimum mark (Kombinácia modrej a striebornej farby) (T-101/15 a T-102/15, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:852), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žaloby o neplatnosť dvoch rozhodnutí prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 2. decembra 2014 (vec R 2036/2013-1 a vec 2037/2013-1), týkajúcich sa dvoch konaní o neplatnosť medzi spoločnosťami Optimum Mark sp. z o.o. a Red Bull.

Právna úprava

Nariadenie č. 40/94

Článok 4 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), nazvaný „Označenia, z ktorých môže ochranná známka spoločenstva pozostávať“, stanovuje:

„Ochranná známka spoločenstva môže pozostávať z akýchkoľvek označení, ktoré sa dajú znázorniť graficky, najmä slov vrátane osobných mien, vzorov, písmen, číslíc, tvaru tovarov alebo ich obalov, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov.“

Článok 7 tohto nariadenia s názvom „Absolútne dôvody zamietnutia“ stanovuje:

„1. Do registra sa nezapíšu:

- a) označenia, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami článku 4;
- b) ochranné známky, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť,

...

3. Odsek 1 [písm.] b), c) a d) sa nebude uplatňovať, ak ochranná známka získala rozlišovaciu spôsobilosť, pokiaľ ide o tovary alebo služby, o ktorých zápis sa žiada v dôsledku spôsobu ich používania.“

Článok 15 uvedeného nariadenia, nazvaný „Používanie ochranných známok Spoločenstva“, stanovuje:

„1. Ak počas obdobia piatich rokov po zápise majiteľ nepoužíval riadne ochrannú známku spoločenstva v spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, alebo ak takéto používanie bolo pozastavené nepretržite päť rokov, ochranná známka spoločenstva je predmetom sankcií uvedených v tomto nariadení, pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania.

2. Za používanie v zmysle odseku 1 sa považuje taktiež:

používanie ochrannej známky spoločenstva v podobe, ktorá sa líši od podoby, v akej bola zapísaná, v prvkoch, ktoré nemenia rozlišujúcu schopnosť ochrannej známky;

...“

Článok 51 uvedeného nariadenia s názvom „Absolútne dôvody neplatnosti“ stanovuje:

- „1. Ochranná známka spoločenstva sa vyhlási za neplatnú na základe návrhu podaného [EUIPO] alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení práv:
ak bola ochranná známka spoločenstva zapísaná s porušením ustanovení článku 5 alebo článku 7;
ak prihlasovateľ nekonal pri podávaní prihlášky ochrannej známky v dobrej viere.
2. Ak bola ochranná známka spoločenstva zapísaná v rozpore s ustanovením článku 7 ods. 1 písm. b), c) alebo d), nemôže byť vyhlásená za neplatnú, ak v dôsledku spôsobu, akým sa používala, nadobudla po zápise rozlišovaciu spôsobilosť pre tovary alebo služby, pre ktoré bola zapísaná.

Nariadenie č. 207/2009

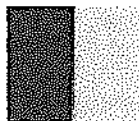
Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009, zrušilo a nahradilo nariadenie č. 40/94.

Článok 4, článok 7, článok 15 ods. 1 a článok 52 nariadenia č. 207/2009 prebrali v podstate obsah článku 4, článku 7, článku 15 ods. 1 a 2, ako aj článku 51 nariadenia č. 40/94.

Okolnosti predchádzajúce sporu

Okolnosti predchádzajúce sporu, ktoré sa nachádzajú v bodoch 1 až 26 napadnutého rozsudku pre potreby tohto konania, možno zhrnúť takto.

Red Bull vo veci T-101/15 predložila 15. januára 2002 prihlášku zahŕňajúcu dve farby ako také, ktoré sú uvedené nižšie:

Oznámením z 30. júna 2003 odvolateľka predložila dodatočné dokumenty na účely preukázania rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním tejto ochrannej známky. Dňa 11. októbra 2004 odvolateľka opísala ochrannú známku takto:

„Požadovaná ochrana zahŕňa modrú (RAL 5002) a striebornú farbu (RAL 9006). Pomer farieb je približne 50 % – 50 %“.

Tovary, pre ktoré sa požadovával zápis, sú zaradené do triedy 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „Energetické nápoje“.

Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola zverejnená vo *Vestníku ochranných známk Spoločenstva* č. 10/2005 zo 7. marca 2005. Ochranná známka bola zapísaná 25. júla 2005 pod číslom 002534774 s uvedením jej rozlišovacej spôsobilosti nadobudnutej používaním a opisom uvedeným v bode 10 tohto rozsudku.

Dňa 20. septembra 2013 Optimum Mark predložila úradu EUIPO návrh na určenie neplatnosti ochrannej známky.

Na podporu svojho tvrdenia táto spoločnosť tvrdila, že na jednej strane známka nespĺňala požiadavky článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, keďže jej grafické vyobrazenie nezahŕňalo systematické usporiadanie farieb, ktoré by sa spájali vopred určeným a trvalým spôsobom, a na druhej strane, že opis ochrannej známky, podľa ktorej bol podiel dvoch farieb tvoriacich túto ochrannú známku „približne 50 % – 50 %“, mohlo viesť k početným kombináciám, takže spotrebiteľia neboli schopní s istotou zopakovať nákupnú skúsenosť.

V súvislosti s vecou T-102/15 odvolateľka 1. októbra 2010 predložila EUIPO druhú prihlášku na zápis ochrannej známky Európskej únie, ktorá sa týkala kombinácie farieb ako takých, ako sa uvádza v bode 9 tohto rozsudku, a týkala sa rovnakých výrobkov, ako sa uvádza v bode 11 tohto rozsudku.

Prihláška ochrannej známky Európskej únie bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známk Európskej únie* č. 48/2011 z 29. novembra 2010.

Prieskumový pracovník 22. decembra 2010 vydal oznámenie o nedodržaní formálnych požiadaviek a požiadal v dôsledku toho odvolateľku, aby spresnila „pomer, v akom sa budú aplikovať obidve farby (napríklad v rovnakom pomere) a spôsobom, akým budú tieto farby vyobrazené“.

Dňa 10. februára 2011 odvolateľka prieskumovému pracovníkovi oznámila, že „v súlade s [jeho] oznámením z 22. decembra 2010 informuje EUIPO... o tom, že obidve farby sa budú aplikovať v rovnakom pomere a budú vyobrazené vedľa seba“.

Dňa 8. marca 2011 bola táto druhá sporná ochranná známka zapísaná na základe rozlišovacej spôsobilosti získanej používaním s uvedením farieb „modrá (Pantone 2747 C), strieborná (Pantone 877 C)“ a nasledujúcim opisom: „Obidve farby sa budú aplikovať v rovnakom pomere a budú umiestnené vedľa seba“.

Dňa 27. septembra 2011 Optimum Mark podala na EUIPO návrh na vyhlásenie neplatnosti uvedenej ochrannej známky, pričom tvrdila, že jednak nespĺňala požiadavky článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, a jednak, keďže výraz „vedľa seba“ mal pravdepodobne niekoľko významov, že v opise ochrannej známky sa neuvádzal druh usporiadania, na základe ktorého by sa dve farby aplikovali na tieto tovary, a preto tento opis samotný nebol úplný, jasný a presný.

Dvoma rozhodnutiami z 9. októbra 2013 zrušovacie oddelenie EUIPO vyhlásilo za neplatné dve predmetné ochranné známky (ďalej len „sporné ochranné známky“), okrem iného z dôvodu, že nie sú dostatočne presné. Zrušovacie oddelenie vychádzalo z skutočnosti z toho, že viedli k možnosti vzniku mnohých rôznych kombinácií, čo spotrebiteľovi neumožnilo zachytiť a zapamätať si určitú kombináciu, ktorú by mohol použiť s cieľom potvrdiť s istotou skúsenosti s nákupom.

Red Bull podala odvolania proti týmto dvom rozhodnutiam na odvolací senát EUIPO.

Prvý odvolací senát EUIPO zamietol dvoma rozhodnutiami z 2. decembra 2014 (ďalej len „sporné rozhodnutia“) tieto odvolania, pričom v podstate dospel k záveru, že grafické vyobrazenie sporných ochranných známk, ktoré sa posudzujú spolu s opisom, ktorý ich sprevádza, nespĺňa požiadavky na presnosť a trvanlivosť stanovené v rozsudku

z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), podľa ktorého kombinácia farieb musí byť systematicky usporiadaná, pričom farby musia byť skombinované vopred určeným a ustáleným spôsobom. Podľa prvého odvolacieho senátu EUIPO sporné ochranné známky umožňujú usporiadanie dvoch farieb v závislosti od mnohých rôznych kombinácií, pričom vzniká veľmi odlišný celkový dojem.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 26. februára 2015 odvolateľka podala dve žaloby o neplatnosť sporných rozhodnutí.

Na podporu svojich žalôb uvádza Red Bull dva dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 4 a článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, ako aj zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania, a druhý na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery.

Všeobecný súd napadnutým rozsudkom žaloby zamietol v plnom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

Odvolateľka, ktorú v konaní podporuje spoločnosť Marques, navrhuje, aby Súdny dvor:

zrušil napadnutý rozsudok,

zrušil sporné rozhodnutia a

uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

EUIPO navrhuje, aby Súdny dvor:

zamietol odvolanie a

uložil spoločnosti Red Bull povinnosť nahradiť trovy konania.

Optimum Mark navrhuje, aby Súdny dvor:

zamietol odvolanie a

uložil spoločnosti Red Bull povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

Odvolateľka na podporu svojho odvolania uvádza päť odvolacích dôvodov, ktoré sú založené, po prvé na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality v kontexte článku 4 a článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, po druhé na porušení článku 4 a článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, po tretie na porušení zásady legitímnej dôvery, po štvrté na porušení zásady proporcionality, a napokon na porušení článku 134 ods. 1 a článku 135 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

Vo svojom druhom dôvode, ktorý treba analyzovať v prvom rade, odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že nesprávne vyložil rozsudok z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), ako aj to, že porušil článok 4 a článok 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 tým, že dospel k záveru, že ochranné známky pozostávajúce z kombinácie farieb musia systematicky obsahovať podrobnosti o usporiadaní farieb v priestore, a v dôsledku toho dospel k záveru, že v tomto prípade grafické vyobrazenie sporných ochranných známk nie je dostatočne presné, keďže takéto usporiadanie neexistuje.

Odvolateľka v prvej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu tvrdí, že rozsudok z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), konkrétne jeho bode 34, sa má, na rozdiel od toho, ako Všeobecný súd rozhodol v bodoch 55, 64, 96, 114 a 119 napadnutého rozsudku, vykladať v osobitnom kontexte prípadu, ktorý viedol k vydaniu tohto rozsudku, ktorý sa týka ochrannej známky pozostávajúcej z kombinácií farieb, a opis ktorej uvádza, že tieto kombinácie sa môžu vyskytovať „vo všetkých predstaviteľných formách“. V predmetnom prípade Všeobecný súd tým, že dospel k záveru, že jednoduché vzájomné postavenie farieb vedľa seba bolo nedostatočné na to, aby predstavovalo presné a ustálené grafické vyobrazenie, porušil pravidlo, podľa ktorého musí byť ochranná známka posudzovaná taká, ako bola podaná, ako Súdny dvor konštatoval vo svojom rozsudku z 10. júla 2014, Apple (C-421/13, EU:C:2014:2070), a tým poprel osobitosť ochranných známk týkajúcich sa kombinácie farieb, ktorá spočíva v tom, že nemá obrysy.

V druhej časti druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka kritizuje body 78 a 99 napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom Všeobecný súd uviedol, že ochranné známky pozostávajúce z kombinácie farieb musia obsahovať opis grafického vyobrazenia, zatiaľ čo toto bolo vždy ponechané na voľné uváženie strán. V každom prípade každá zo sporných ochranných známk obsahovala opis, ktorý nebol v rozpore s grafickým vyobrazením a ktorý neodôvodňoval ich vyhlásenie za neplatné.

Odvolateľka v tretej časti svojho druhého odvolacieho dôvodu Všeobecnému súdu vytýka, že v bodoch 65, 66, 69, 71, 72 a 90 napadnutého rozsudku zohľadnil skutočné používanie sporných ochranných známk na preukázanie, že ich grafické vyobrazenie umožňovalo množstvo usporiadaní, a zamenil si tak analýzu grafického vyobrazenia a analýzu rozlišovacej spôsobilosti predmetného označenia, zatiaľ čo podľa článku 7 ods. 3 a článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je majiteľ ochrannej známky oprávnený používať túto ochrannú známku v rôznych variantoch, a že napríklad ochranné známky pozostávajúce z kombinácie farieb nemožno zúžiť na jediné vyobrazenie zodpovedajúce spôsobu, akým sú skutočne používané.

EUIPO a Optimum Mark navrhujú tento odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

Pokiaľ ide o prvú časť druhého odvolacieho dôvodu, treba poznamenať, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa nariadení č. 40/94 a č. 207/2009, sa označenie môže zaregistrovať ako ochranná známka len vtedy, ak je predmetom grafického vyobrazenia žiadateľa v súlade s požiadavkou stanovenou v článku 4 týchto nariadení v tom zmysle, že predmet a rozsah požadovanej ochrany sú jasne a presne vymedzené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, Hartwall, C-578/17, EU:C:2019:261, bod 38 a citovanú judikatúru).

Ak je k žiadosti priložený slovný opis označenia, tento opis musí pomôcť špecifikovať predmet a rozsah ochrany, o ktorú sa žiada podľa práva ochranných známk, a takýto opis nesmie byť v rozpore s grafickým vyobrazením

ochrannej známky, ani nesmie viesť k pochybnostiam, pokiaľ ide o predmet a rozsah grafického vyobrazenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, Hartwall, C-578/17, EU:C:2019:261, body 39 a 40).

Okrem toho v bode 33 rozsudku z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), Súdny dvor rozhodol, že grafické vyobrazenie dvoch alebo viacerých farieb, ktoré sú určené abstraktným spôsobom a bez ohraničenia, musí zahŕňať systematické usporiadanie príslušných farieb vopred určeným a ustáleným spôsobom, pričom v bode 34 tohto rozsudku sa uvádza, že samotné postavenie dvoch alebo viacerých farieb vedľa seba bez akéhokoľvek tvaru alebo ohraničenia alebo odkazu na dve alebo viac farieb „v každej mysliteľnej forme“ nemá charakter presnosti a stálosti, ktoré sa vyžadujú v článku 4 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 4 nariadenia č. 207/2009). Takéto vyobrazenie, ako vysvetlil Súdny dvor v bode 35 tohto rozsudku, totiž pripúšťa početné rôznorodé kombinácie, ktoré by neumožnili spotrebiteľovi osvojiť si a zapamätať osobitnú kombináciu, o ktorú by sa mohol s istotou opierať pri ďalších nákupoch, a neumožnili by príslušným orgánom a hospodárskym subjektom rozoznať rozsah chránených práv majiteľa ochrannej známky.

V tomto prípade je nesporné, že jedna aj druhá prihláška predložená spoločnosťou Red Bull súvisela s kombináciou modrej a striebornej farby ako takej.

Tieto dve ochranné známky, ktorých ochrana sa požadovala na základe práva ochranných známok, boli vyobrazené graficky v dvoch navzájom priľahlých vertikálnych prúžkoch, z ktorých každý má rovnakú plochu, jeden je modrej farby a druhý striebornej farby.

K týmto grafickým vyobrazeniam sa pridali dva opisy, pričom z prvého vyplýva, že podiel každej z dvoch farieb bol „približne 50 % – 50 %“, a z druhého, že tieto dve farby boli vedľa seba a aplikovali sa rovnakým spôsobom.

Všeobecný súd tým, že potvrdil závery odvolacieho senátu, v bode 89 napadnutého rozsudku konštatoval, že len uvedenie pomeru dvoch farieb, a to modrej a striebornej, umožnilo usporiadanie týchto farieb v mnohých rôznych kombináciách, a preto nepredstavovalo systematické usporiadanie spájajúce tieto farby vopred určeným a ustáleným spôsobom, a dospel k záveru, že grafické vyobrazenie poskytnuté v tomto prípade doplnené iba opisom proporcie dvoch farieb nebolo možné považovať za dostatočne presné a že sporná známka bola zapísaná v rozpore s článkom 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.

Pokiaľ ide o prvú prihlášku, Všeobecný súd uviedol v bode 90 napadnutého rozsudku, že výraz „približne“ v opise len posilňuje nepresnú povahu grafickej úpravy, ktorá umožňuje rôzne usporiadania uvedených farieb.

Pokiaľ ide o druhú prihlášku, hoci odvolateľka uviedla, že „tieto dve farby [by] boli uplatnené v rovnakej proporcii a vedľa seba“, Všeobecný súd v bode 62 napadnutého rozsudku rozhodol, že takéto postavenie vedľa seba môže mať rôzne formy, ktoré vedú k rôznym obrázkom alebo schémam, pričom všetky sú v rovnakom pomere.

Všeobecný súd v bode 65 napadnutého rozsudku najmä uviedol, že nedostatočne presná povaha dvoch grafických vyobrazení spolu s ich opisom je potvrdená tým, že odvolateľka priložila k svojim prihláškam, podaným na základe rozlišovacej spôsobilosti získanej používaním sporných ochranných známok, dôkazy, v ktorých boli vyobrazené veľmi odlišnými spôsobmi oproti vertikálnemu postaveniu dvoch farieb vedľa seba, ktoré sa nachádzalo v grafickom vyobrazení pripojenom k uvedeným prihláškam.

Ani za predpokladu, že sú tieto grafické vyobrazenia presnejšie než tie, ktoré boli predmetom rozsudku z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), odvolateľka nemôže dôvodne tvrdiť, že Všeobecný súd vo svojom skutkovom posúdení, že neexistovalo systematické usporiadanie spájajúce dotknuté farby vopred určeným a ustáleným spôsobom, nesprávne uplatnil zásady vyplývajúce z tohto rozsudku.

Všeobecný súd sa preto nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru v napadnutom rozsudku, že zápis ochrannej známky, ktorá povoľuje pluralitu reprodukcí, ktoré nie sú vopred ani nemenné, ani ustálené, bol nezlučiteľný s článkom 4 nariadenia č. 207/2009 a s rozsudkom z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384).

Okrem toho a v rozpore s tvrdením odvolateľky, vyžadovanie, aby ochranná známka pozostávajúca z kombinácie farieb predstavovala systematické usporiadanie kombinácie farieb vopred určeným a ustáleným spôsobom, nespôsobuje, že by sa tento druh ochrannej známky zmenil na obrazovú ochrannú známku v rozsahu, v akom táto požiadavka neimplikuje, že farby majú byť ohraničené.

Napokon sa odvolateľka nemôže odvolávať na rozsudok z 10. júla 2014, Apple (C-421/13, EU:C:2014:2070), s cieľom tvrdiť, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že grafické vyobrazenie sporných značiek nie je dostatočne presné.

V skutočnosti vec, ktorá viedla k tomuto rozsudku, sa týkala ochrannej známky pozostávajúcej z grafického vyobrazenia zloženého zo „súboru čiar, obrysov a tvarov“, čo nie je prípad sporných ochranných známok, takže riešenie prijaté v tomto rozsudku nemôže byť transponované na tento prípad.

Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvá časť druhého odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť ako nedôvodná.

Pokiaľ ide o druhú časť druhého odvolacieho dôvodu, treba poznamenať, že tvrdenie, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol v bodoch 78 a 89 napadnutého rozsudku, že grafické vyobrazenie ochrannej známky pozostávajúce z kombinácie farieb musí byť vždy doplnené o opis usporiadania, v akom je každá z farieb, musí byť zamietnutá ako neúčinná.

Je totiž ustálené, že sporné ochranné známky boli sprevádzané opisom.

Preto aj keby Súdny dvor akceptoval tento argument, nemalo by to žiadny vplyv na posúdenie odvolania v tejto veci.

Pokiaľ ide o tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu, treba uviesť, že podľa článku 4 smernice č. 207/2009 sa ochranná známka Európskej únie môže skladať z akéhokoľvek označenia, ktoré sa dá vyjadriť graficky, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovar alebo služby jedného podniku od tovaru alebo služieb iných podnikov.

Označenie musí na to, aby bolo zapísané ako ochranná známka Európskej únie, mať rozlišovaciu spôsobilosť tak, aby bolo možné odlíšiť tovary alebo služby daného podniku od tovarov alebo služieb iných podnikov.

V tomto prípade boli sporné ochranné známky zaregistrované na základe rozlišovacej spôsobilosti, ktorá vznikla používaním.

V tejto situácii bolo legitímne, aby EUIPO a potom Všeobecný súd preskúmali, či napadnuté ochranné známky spĺňajú požiadavky článku 4 nariadenia č. 207/2009, a v rámci tohto preskúmania zohľadnili rôzne prejavy tohto použitia, najmä skutočné používanie týchto ochranných známk.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť tretiu časť druhého odvolacieho dôvodu ako nedôvodnú a v dôsledku toho druhý odvolací dôvod v celom rozsahu.

O prvom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že porušil zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality v kontexte článku 4 a článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009.

Odvolateľka kritizuje body 85, 96 a 114 napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom Všeobecný súd nesprávne zohľadnil „prirodzene menšiu presnú povahu farebných ochranných známk“, ich obmedzenú schopnosť sprostredkovať akýkoľvek presný význam, ako aj úvahy týkajúce sa hospodárskej súťaže, ktoré vyžadujú, aby značka pozostávajúca z farebnej kombinácie mala systematické usporiadanie týchto farieb.

Podľa odvolateľky tieto úvahy nepatria do analýzy grafického vyobrazenia ochrannej známky, takže keď tak Všeobecný súd urobil, vykonal nerovnaké a neproporcionálne zaobchádzanie s ochrannými známkami, ktoré pozostávajú z kombinácie farieb vo vzťahu k iným typom ochranných známk, a obmedzil ich na jednoduché obrazové farebné ochranné známky, ochranné známky so vzorom alebo pozičné ochranné známky.

EUIPO a Optimum Mark navrhujú tento odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

Treba poznamenať, že v bodoch 85 až 87 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate pripomenul, že ochranné známky pozostávajúce z kombinácie farieb musia mať systematické usporiadanie, ktorá spája farby vopred určeným a ustáleným spôsobom.

V tejto súvislosti Všeobecný súd tým, že sa odvolal na „požiadavku na dostupnosť farieb“ v rámci podnikateľskej činnosti, správne uplatnil ustálenú judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej sa pri skúmaní v rámci zápisu označenia pozostávajúceho z kombinácie farieb, musí osobitná pozornosť venovať tomu, aby sa neprimerane neobmedzila dostupnosť farieb pre iných podnikateľov, ktorí ponúkajú výrobky alebo služby takého druhu, pre ktorý sa žiada zápis (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. mája 2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, body 54 až 56, a z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384, bod 41).

Okrem toho, ako vyplýva z vyššie uvedených bodov, požiadavka, aby prihláška ochrannej známky pozostávajúcej z kombinácie farieb mala systematické usporiadanie spájajúce farby vopred určeným a ustáleným spôsobom, sa javí byť potrebná na splnenie požiadavky na jasnosť a presnosť ochrannej známky.

Za týchto okolností Všeobecný súd tým, že pripomenul túto požiadavku, neporušil ani zásadu proporcionality, ani zásadu rovnosti zaobchádzania.

Prvý odvolací dôvod je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

Vo svojom treťom odvolacom dôvode odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že porušil zásadu ochrany legitímnej dôvery.

V prvej časti tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že po vyhlásení rozsudku z 19. júna 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361), ktorý sa týkal otázky jasnosti a presnosti identifikácie výrobkov a služieb v oblasti ochranných známk, rozsudok zo 16. februára 2017, Brandconcern/EUIPO a Scooters India (C-577/14 P, EU:C:2017:122), a potom rozsudok z 11. októbra 2017, EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), dbali na to, aby účinky prvého rozsudku, ktoré boli v rozpore s ustálenou praxou EUIPO, nemali retroaktívne účinky a neovplyvňovali ochranné známky zapísané pred vyhlásením tohto rozsudku, tak, aby sa zachovala zásada legitímnej dôvery.

Odvolateľka uvádza, že keďže pred vyhlásením rozsudku z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), EUIPO považoval sporné ochranné známky za platné, požiadavky vyplývajúce z tohto rozsudku by sa mali uplatňovať len na ochranné známky zapísané po tomto rozsudku.

V druhej časti svojho tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľka kritizuje body 100, ako aj 129 až 144 napadnutého rozsudku v tom, že Všeobecný súd komplexne neposudzoval, či konanie EUIPO nevyvolalo u nej legitímnu dôveru, pokiaľ ide o platnosť sporných ochranných známk, ktorých rozlišovacia spôsobilosť bola preukázaná na základe ich používania.

V tejto súvislosti odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd dospel k záveru, že nemohla existovať legitímna dôvera na základe ubezpečení zo strany EUIPO, ktoré neboli v súlade s právnymi predpismi, pretože v tom čase sa iba rozsudok z 24. júna 2004, Heidelberger Bauchemie (C-49/02, EU:C:2004:384), týkal kombinácií farieb „vo všetkých možných formách“ a že jediné usmernenia, ktoré mala odvolateľka k dispozícii, boli ustálené smernice EUIPO, ktoré považovali sporné ochranné známky za platné. Navyše podľa odvolateľky Všeobecný súd nesprávne v bode 100 napadnutého rozsudku odkázal len na smernicu EUIPO po roku 2016, zatiaľ čo predchádzajúce smernice obsahovali indície, podľa ktorých sa mali považovať sporné ochranné známky za platné, a v bodoch 141 a 142 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že sa nemôžu odvolávať na rozsudky vydané súdmi Únie výlučne na základe článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Odvolateľka ďalej kritizuje body 126, 134, 135 a 138 napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom Všeobecný súd usúdil, že prax EUIPO vo vzťahu k ochranným známkam skladajúcim sa z kombinácie farieb bola nezákonná.

EUIPO tvrdí, že tento odvolací dôvod je neprípustný. Pokiaľ ide o prvú časť odvolacieho dôvodu, odvolateľka sa v priebehu konania pred Všeobecným súdom neopierala o rozsudok zo 16. februára 2017, Brandconcern/EUIPO

a Scooters India (C-577/14 P, EU:C:2017:122). Pokiaľ ide o druhú časť tohto odvolacieho dôvodu týkajúcu sa zásady legitímnej dôvery, argumenty, ktoré predložila odvolateľka, sú len jednoduchými tvrdeniami.

Optimum Mark zastáva názor, že tento odvolací dôvod je nedôvodný.

Posúdenie Súdny dvorom

– *O prípustnosti odvolacieho dôvodu*

Pokiaľ ide o prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu, je potrebné konštatovať, že odvolateľka vo svojej žalobe podanej na Všeobecnom súde rozvinula v jej bode 85 argumentáciu založenú najmä na judikatúre vyplývajúcej z rozsudku zo 16. februára 2017, Brandconcern/EUIPO a Scooters India (C-577/14 P, EU:C:2017:122). Za týchto okolností sa nemôže usudzovať, že odvolateľka sa odvoláva na nový prvok, ktorý nebol predložený na posúdenie Všeobecnému súdu.

Pokiaľ ide o druhú časť tohto odvolacieho dôvodu, všetky argumenty, ktoré predložila odvolateľka, majú podporiť skutočnosť, že sa oprávnene odvoláva na porušenie zásady legitímnej dôvery, čo samo osebe nie je dôvodom pre neprípustnosť.

V dôsledku toho je tento odvolací dôvod prípustný ako celok.

– *O veci samej*

Pokiaľ ide o druhú časť tohto odvolacieho dôvodu, o ktorej treba rozhodnúť v prvom rade, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora právo odvolávať sa na zásadu legitímnej dôvery sa vzťahuje na každú osobu v situácii, keď inštitúcia spôsobila vznik oprávnených očakávaní. Nikto sa nemôže dovolávať porušenia tejto zásady, pokiaľ neexistujú presné, bezpodmienečné a konzistentné záruky, ktoré mu poskytol príslušný orgán Únie (rozsudky z 22. septembra 2011, Bell & Ross/ÚHVT, C-426/10 P, EU:C:2011:612, bod 56 a citovaná judikatúra, ako aj zo 14. júna 2016, Marchiani/Parlament, C-566/14 P, EU:C:2016:437, bod 77).

V predmetnom prípade žiadne z tvrdení, ktoré predložila odvolateľka, nie je schopné preukázať existenciu porušenia zásady legitímnej dôvery zo strany EUIPO, a teda ani existenciu nesprávneho právneho posúdenia zo strany Všeobecného súdu.

Odvolateľka iba jednoducho poukázala na „kombináciu faktorov“, ktorých celkové posúdenie bolo také, že by jej mohli vzniknúť možnosti odvolávať sa na takúto zásadu a v skutočnosti neuviedla žiadny pozitívny akt pochádzajúci od EUIPO, ktorý by bol schopný poskytnúť presné, bezpodmienečné a konzistentné záruky, že sporné ochranné známky nie je možné zrušiť.

V tejto súvislosti je potrebné po prvé poznamenať, že odvolateľka sa neodvoláva na žiadny presný vývoj smernice EUIPO, v rámci ktorého by vraj EUIPO informoval verejnosť, že dospel k záveru, že netreba, aby ochranná známka pozostávajúca z farebnej kombinácie zahŕňala systematické usporiadanie spájajúce tieto farby vopred určeným a ustáleným spôsobom. Po druhé, ako uviedol Všeobecný súd v bode 132 napadnutého rozsudku, skutočnosť, že prieskumový pracovník EUIPO si vyžiadal ďalšie objasnenie sporných ochranných známk, nemožno považovať za presnú a bezpodmienečnú záruku, ktorú EUIPO poskytol odvolateľke, pokiaľ ide o dostatočne presný charakter grafických vyobrazení týchto ochranných známk. Naopak, správanie prieskumového pracovníka skôr poukázalo na to, že podľa názoru EUIPO tieto označenia neboli dostatočne presné na to, aby spĺňali požiadavky článku 7 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009. Po tretie skutočnosť, že sporné ochranné známky pôvodne zaregistroval EUIPO, nie je taká, aby zaväzovala EUIPO do budúcnosti, pretože, ako Všeobecný súd v podstate rozhodol v bode 133 napadnutého rozsudku, zápis ochrannej známky nebráni vyhláseniu ochrannej známky za neplatnú, ak bol uvedený zápis v rozpore s jedným z absolútnych dôvodov zamietnutia stanovených v článku 7 tohto nariadenia. Opačný výklad by zbavil ustanovenia článku 52 nariadenia č. 207/2009 akéhokoľvek dosahu.

V dôsledku toho mohol Všeobecný súd bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, konštatovať, že EUIPO neposkytol odvolateľke presné, bezpodmienečné a konzistentné záruky, že opisy poskytnuté odvolateľkou spĺňajú požiadavky stanovené v článku 4 nariadenia č. 207/2009.

Len v záujme úplnosti preto Všeobecný súd v bode 134 napadnutého rozsudku uviedol, že aj keby informácie poskytnuté prieskumovým pracovníkom EUIPO mohli byť považované za presné a bezpodmienečné záruky, také záruky, ktoré neboli v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami, nemohli založiť legitímnu dôveru. Z toho vyplýva, že výhrada vznesená odvolateľkou proti tomuto argumentu, ktorá bola uvedená len pre úplnosť, sa musí považovať za neúčinnú.

Takisto by sa malo doplniť, že na rozdiel od tvrdenia odvolateľky sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia ani tým, že v bode 142 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že skutočnosť, že súd Únie rozhodol o rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, nevyhnutne neznamená, že sa považuje za spĺňajúcu ustanovenia článku 4 uvedeného nariadenia. Z preskúmania rozlišovacej spôsobilosti zo strany EUIPO alebo súdu Únie totiž nevyplýva, že požiadavka týkajúca sa podmienok jasnosti a presnosti ochrannej známky je už splnená.

Keďže tieto prvky samy osebe postačujú na preukázanie toho, že odvolateľka sa nemohla dôvodne odvolávať na zásadu legitímnej dôvery, argument týkajúci sa odkazu Všeobecného súdu v súvislosti so smernicou EUIPO po roku 2016 treba zamietnuť ako neúčinný.

Za týchto podmienok treba druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

Pokiaľ ide o prvú časť tohto odvolacieho dôvodu, stačí konštatovať, že rozsudok zo 16. februára 2017, Brandconcern/EUIPO a Scooters India (C-577/14 P, EU:C:2017:122), a rozsudok z 11. októbra 2017, EUIPO/Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750), nemožno uplatniť na tento prípad, keďže, ako zdôraznil EUIPO, prípady, ktoré viedli k vydaniu týchto rozsudkov, sa jednak netýkajú dôvodov pre absolútnu neplatnosť, a jednak k vydaniu týchto rozsudkov došlo, keď rozsudok z 19. júna 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, EU:C:2012:361), zrušil prax EUIPO, ktorá bola predtým podrobne opísaná v jednom z jeho oznámení.

Táto vec sa však týka absolútnej neplatnosti a vznikla, ako sa pripomína v bode 81 tohto rozsudku, bez toho, aby strany dodržiavali presné a konzistentné pokyny, ktoré EUIPO uviedol v jednom z jeho oznámení.

Prvá časť tohto odvolacieho dôvodu musí byť preto zamietnutá ako nedôvodná a v dôsledku toho aj tretí odvolací dôvod ako celok musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode odvolateľka vzniesla výhradu, že napadnutý rozsudok je v rozpore so zásadou proporcionality, keďže neskúmal neprímeraný charakter sporných rozhodnutí a neumožňoval objasniť opis sporných ochranných známkov, aby sa zabránilo ich vyhláseniu za neplatné.

Odvolateľka súhlasí s tým, že články 43 a 48 nariadenia (ES) č. 207/2009 v zásade neumožňujú zmeniť ochrannú známku a jej predmet po jej zápise do registra. V prípade sporných ochranných známkov však boli označenia, ktoré sa ich týkajú, pridané po ich prihlásení. V súlade s bodmi 37 a 38 rozsudku zo 6. mája 2003, Libertel (C-104/01, EU:C:2003:244), mohol byť tento nedostatok odstránený pridaním potrebných objasnení, ktoré boli v praxi povolené na základe oznámenia predsedu EUIPO č. 6/03 z 10. novembra 2003.

EUIPO a Optimum Mark navrhujú tento odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry treba dôvod predložený po prvýkrát v rámci odvolania pred Súdnym dvorom zamietnuť ako neprípustný. Ak by totiž účastníkovi konania bolo umožnené predložiť dôvod po prvýkrát až v konaní pred Súdnym dvorom, ktorý nebol predložený v konaní pred Všeobecným súdom, bolo by mu umožnené predložiť Súdnemu dvoru, ktorý má obmedzené právomoci v odvolacom konaní, vec v širšom rozsahu, ako bola tá, ktorou sa zaoberal Všeobecný súd. V rámci odvolania je právomoc Súdného dvora v zásade obmedzená na preskúmanie toho, ako Všeobecný súd posúdil dôvody, ktoré boli pred ním prejednané (uznesenie z 13. novembra 2018, Toontrack Music/EUIPO, C-48/18 P, neuvyverejnené, EU:C:2018:895, bod 42 a citovaná judikatúra).

V tomto prípade a pokiaľ ide o to, že odvolateľka zakladá svoj odvolací dôvod na údajnom porušení zásady proporcionality Všeobecným súdom, je potrebné poznamenať, že odvolateľka vo svojej žalobe na Všeobecnom súde hľadala možnosť revízie sporných ochranných známkov tým, že sa nebude odvolávať na zásadu proporcionality, ale na zásadu legitímnej dôvery.

Keďže štvrtý odvolací dôvod predstavuje nový dôvod, musí byť zamietnutý ako neprípustný.

O piatom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

V rámci piateho odvolacieho dôvodu odvolateľka vytyka Všeobecnému súdu, že porušil články 134 a 135 svojho rokovacieho poriadku tým, že zaviazal odvolateľku na náhradu všetkých trov konania.

Na podporu svojho odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že vzhľadom na výnimočnú povahu veci mal Všeobecný súd z dôvodu spravodlivosti zaviazat' EUIPO na náhradu trov konania.

EUIPO a Optimum Mark navrhujú tento odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

Podľa článku 58 druhého odseku Štatútu Súdného dvora Európskej únie „žiadne odvolanie sa nemôže týkať len výšky trov konania alebo povinnosti účastníka konania ich uhradiť“. V prípade zamietnutia všetkých ostatných odvolacích dôvodov musia byť návrhy týkajúce sa údajnej protiprávnosti rozhodnutia Všeobecného súdu týkajúceho sa trov konania zamietnuté na základe tohto ustanovenia ako neprípustné (pozri v tomto zmysle uznesenie z 15. októbra 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-554/11 P, neuvyverejnené, EU:C:2012:629, body 38 a 39).

V tomto prípade, keďže prvé štyri odvolacie dôvody boli zamietnuté, piaty odvolací dôvod musí byť v súlade s judikatúrou uvedenou v predchádzajúcom odseku zamietnutý ako neprípustný.

Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že odvolanie treba zamietnuť ako čiastočne nedôvodné a čiastočne neprípustné.

O trovách

Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdného dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže EUIPO a Optimum Mark navrhli zaviazat' odvolateľku na náhradu trov konania a odvolateľka nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Odvolanie sa zamietá.

Red Bull GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.

